

Zakaj imamo v državnem orlu dvoglavnega orla?

Napisal *Dominicus*.

eček mi je na paši pripovedoval to-le pravljico:

Kralj Salomon je bil jako učen mož, preveč bogaboječ pa ni bil. Ko mu je Bog razodel mnogo skrivnosti, se je hotel kralj po sili seznaniti tudi z ostalimi nebeškimi skrivnostmi, ki mu jih Bog ni odkril. Dolgo je premišljal, naposled pa je vendarle nekaj izumil.

Kakor več, je bilo v starodavnih časih vse bolje, ljudje večji in močnejši, pa tudi živina, to se razume; kajpada, še jaz pomnim, ko je za Francozov žito imelo večje klase in je poleti bilo gorkejšo, tako prijetno, ne pa kakor zdaj, ko mi je še često o Binkoštih treba obleči kožuh. —

Torej Salamon si da v zanjke poloviti vse orle v svojem kraljevstvu ter ti največjega izbere za svoj namen. Hotel je, da ga ptič ponese v nebesa. — To je izvršil tako-le: Da ga osedlati, prej pa postiti tri dni. Tretji dan si nabode na meč tri hlebe kruha, zajaše orla ter ga da odvezati. Salamon drži v enomer tri kruhe na meču navzgor pred orlov kljun in šla sta po bliskovo proti solncu. Orel jame omahovati, in Salamon mu da prvi hleb; čez nekoliko časa mu da drugi hleb, in letela sta višje in višje. Zemlje skoraj nista dogledala več. Naposled dospeta tako blizu nebes, da slišita peti nebeškega petelina, ter se orlu same solčne vročine jame smoditi perje.

Zdaj sklene Salamon, da se vrne. Zatorej obrne zadnji hleb z mečem navzdol, da bi orel zopet letel proti zemlji, toda kruh mu zdrsne z meča, in sedaj ni mogel orla več voditi. Bila sta jako blizu solnca in bilo se mu je bati, da se opalita oba. Kralj pomoli torej skesano k Bogu, zavihti meč in preseka orlu glavo. Orel začne padati navzdol, a ker ima jako žilavo življenje, plapola še tako dolgo, dokler srečno padeta na zemljo nazaj.

Od takrat je Salamon imel dvoglavnega orla v grbu. In ker so bili predniki naših cesarjev z njim v rodu, kakor smo tudi mi drugi siromaki bratje med seboj, ima tudi naša država tak grb: enega orla z dvema glava.

